

[Tastesen]

Da sundhedsstyrelsen kritiseres for at svigte i kampen mod de narkotika, der udstedes af nogle praktiserende læger, rejser jeg derfor spørgsmålet, om der ikke bør indføres bedre kontrolforanstaltninger, f.eks. ved, at abalgin omfattes af kopipligten.

Tastesen (S):

I ministerens partiorgan Vejle Amts Folkeblad har der i den senere tid været en længere artikelserie om det smertestillende stof abalgin. Af denne artikelserie fremgår det, at der er en forskellig vurdering hos embedslægen i Vejle amt og hos sundhedsstyrelsen af, hvor restriktiv eller hvor liberal man skal være over for stoffet abalgin. Det er baggrunden for mit spørgsmål. Det påstås, at læger i Vejle amt for nogles vedkommende uddeler dette stof også til stofmisbrugerne – med det resultat, at det bliver livsfarligt for dem.

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Abalgin indeholder et stof, der har visse euforiserende egenskaber, og det er jo det, der kan afføde spørgsmålet her. Præparatet anvendes, som det bliver sagt, mod smerter af forskellig art. Forbruget af abalgin har imidlertid vist sig at være uændret igennem de seneste år, og stoffet giver kun i mindre omfang anledning til afhængighed.

Ved en overdosering kan stoffet imidlertid være farligt, og derfor er abalgin også placeret i den strengeste receptgruppe, nemlig receptgruppe A. Præparater i denne gruppe kan kun udleveres en enkelt gang efter den samme recept, og recepten er derefter ugyldig.

Det er den enkelte læges ansvar, om der i det konkrete tilfælde kan eller bør ordineres abalgin, og jeg lægger megen vægt på, at lægerne fastholdes på det ansvar, de har her.

De særlige, yderligere kontrolforanstaltninger, der kan være tale om i forbindelse med disse lægemidler – altså det, der hedder kopieringspligten, som vi har bl.a. for morfinpræparater – er meget omkostningskrævende og ville også have den virkning, at det ville ramme det almindelige, smertestillende forbrug af abalgin. Dette forbrug er langt det overvejende.

Lægemedeltyper som abalgin er heller ikke i Norge eller Sverige underlagt de helt

strengt kontrolforanstaltninger, som der spørges om her. De udleveres i de lande efter tilsvarende receptregler som de danske.

Til det konkrete spørgsmål kan jeg svare, at sundhedsstyrelsen allerede har en særlig opmærksomhed rettet mod forbruget af denne type lægemidler, og med hensyn til det helt konkrete tilfælde af misbrug, som hr. Tastesen er inde på, har jeg bedt sundhedsstyrelsen om at foretage en nærmere undersøgelse af netop det problem.

Tastesen (S):

Jeg takker ministeren for svaret. Jeg har forståelse for, at det kan være meget betænkeligt at føre stoffet abalgin over på listen over stoffer, for hvilke der er kopieringspligt, som det gælder for de egentlige morfinske stoffer, fordi der kan være nogle ressourcemæssige problemer, en omkostningsbelastning osv. Det er klart, at man må vurdere disse ting i sammenhæng og overveje, hvor langt man kan gå. Men vi har jo sundhedsstyrelsens cirkulære fra den 15. juni 1980, og det siger egentlig klart nok, hvordan man skal forholde sig. Der står:

»Det er i almindelighed uforsvarligt at ordinere lægemidler under den pågældende gruppe 1–5 til personer, der er stofafhængige.«

Der står videre:

»Ordinationen af de nævnte lægemidler bør herefter kun finde sted, hvor der foreligger et klart rationelt forsøg på afvænnning.«

Den kritik, som rejses af embedslæge Misfeldt i Vejle amt, går bl.a. på følgende:

»Abalgin er ikke betragtet som morfin – og er altså ikke på linje med ketogan – men det er et syntetisk morfinpræparat og meget farligt, fordi dets grænse mellem smertestillende og dødelig dosis er så lille, at det ofte går galt for narkomanerne, og det er et stof, der ikke hører hjemme hos misbrugere.«

En af de læger, som har været interviewet i Vejle Amts Folkeblad, siger rent ud et sted:

»Men abalgin har jeg som sagt kun udskrevet i doser på 30 hver 14. dag. Men man kan måske nok tænke sig, at narkomanen har følt sig som Jordens rigeste mand, når han lige har hentet 30 abalgin på apoteket.«

Jeg synes, det er grænseløst uansvarligt til stofmisbrugere at udlevere så store portioner, og jeg er glad for, at ministeren nu bekræf-